

særskilt. Undersøgelsen viser, at af 81 Besættelser af Embeder paa over 1,500 Kr. paa Derno har der i 49 Tilfælde været valgt Lærere med 1ste Karakter, i 31 Lærere med 2den Karakter og i 1 Tilfælde en Lærer med 3die Karakter. Af de 49 Lærere med 1ste Karakter vare 31 i Alderen fra 25 til 32 Aar — heraf 16 i 25, 26 og 27 Aars Alderen — 6 under 25 Aar og 12 over 32 Aar, deraf 4 over 40 Aar. Af de 31 Besættelser med Lærere, der havde 2den Karakter, vare for 20's Bedkommende Lærerne i Aldersklassen 26 til 32 Aar, 1 var under 26 Aar og 10 vare over 32 Aar, deraf 3 over 40 Aar. Og med Hensyn til Ancienniteten falder af samtlige 81 Besættelser Hovedbestandsdelen, nemlig 52, paa 4—9 Aars Ancienniteter, 3 havde under 4 Aars og 25 over 9 Aars Anciennitet. — Af 49 Embeder paa mellem 1,000 Kr. og 1,500 Kr. have 25 været besatte med Lærere med 1ste Karakter og 23 med Lærere med 2den Karakter, en med 3die Karakter. Af de 25 vare 13 i Alderen 25 til 27 Aar og af Resten kun 1 over 40 Aar. De 23 med 2den Karakter fordele sig temmelig ligeligt paa Aldersklasserne under 40 Aar, medens kun 2 ere over 40 Aar. Med Hensyn til Ancienniteten er det særlig 3 til 7 Aars Ancienniteten, der er repræsenteret, nemlig i 29 af de 49 Tilfælde.

Af Lærere i Sjælland har der i samme Tidsrum fundet 10 Besættelser Sted af Embeder paa over 1,500 Kr., deraf 8 med Lærere med 1ste Karakter, 1 med 2den og 1 med 3die Karakter. Blandt de 8 Lærere med bedste Karakter vare 3 under 30 og 1 over 40 Aar; 4 af disse havde under, og 4 over 10 Aars Anciennitet. — Af 156 Embeder mellem 1,000 Kr. og 1,500 Kr. ere 66 blevne besatte med Lærere med 1ste Karakter, 79 med Lærere med 2den og 11 med Lærere med 3die Karakter. Af de 66 Lærere vare 9 under 25 Aar, 16 i Alderen 25 til 27 Aar og 3 over 40 Aar; af de 79 havde 8 ikke naaet 25 Aars Alderen, det overvejende Flertal, nemlig 57, vare 25—32 Aar gamle, og kun 2 over 40 Aar. De 11 Lærere med 3die Karakter fordele sig ret jævnt paa Aldersklasserne indtil 40 Aar. Af de 66 Lærere havde 17 under 3 Aars Anciennitet, 28 havde 4—9 Aars, og af de resterende 21 kun 5 over 11 Aars Anciennitet, medens af de 79 Lærere med 2den Karakter 66 vare af 2—9 Aars Anciennitetsklassen, og af de 11 med 3die Karakter 8 havde 3—8 Aars Anciennitet.

Disse Tal turde vise, at det ikke er uden Grunde, naar der er ført Klage over den bestaaende Raldelsesmaade baade som uheldig for Lærerstanden i Almindelighed — et

Hensyn, der mulig for en Del, men ingenlunde ganske, vilde tabe sin Betydning ved en forandret Lønningsmaade som den efter nærværende Lovforslag paatænkte, jfr. herom nedenfor — og som utilfredsstillende overfor Undervisningens Krav, for saa vidt den har vist sig ikke at frembyde nogen Sikkerhed for, at Valget — under et rimeligt Hensyn til Ancienniteten — ved den enkelte Afgørelse falder paa den Lærer, der i Kraft af Evner, Kundskaber og Dvælselse maa anses for den mest habile blandt Ansøgerne. At Statens Pligt til at vaage over og Ret til at faa Indflydelse paa, at særlig dette sidste Hensyn ster Fyldest, vokser i samme Grad, som Statskassen paatager sig forøgede Byrder for at fremme Skolevesenets Udvikling, synes naturligt, medens man paa den anden Side ved de heraf flydende Forandringer i de gældende Regler ikke bør gaa videre end til, hvad der synes rimeligt under Hensyn til den Ordning af disse Forhold, der nu har bestaaet i over en Menneksalder.

Idet man saaledes maa ønske de gældende Bestemmelser om Lærernes Raldelse afløste af en mere formaalstjænlig Ordning, har man dog ikke troet i saa Henseende at burde følge nogen af de foran angivne Beje. Man maa navnlig først og fremmest ønske det for uheldigt at opstille bestemte, ufravigelige Alders- og Anciennitetsbetingelser, der kunne have til Folge, at en Lærer bliver udelukket, som maatte rettest burde have været valgt, og i alt Fald ville saadanne Betingelser i særlig Grad kunne medføre den Konsekvens, at den Kommunalbestyrelse, som lønner højest, vil være mest begrænset i sit Valg; og hvad angaar den i Lovforslaget fra 1884—85 optagne Ordning, da ses denne ikke at yde tilstrækkelig Garanti for, at Valget bliver Resultatet af en bestindig og sagtyndig Overvejelse, eller for, at ikke urettigede personlige Hensyn ville kunne gøre sig gældende. Heller ikke har man kunnet bestemme sig for den fra anden Side foreslaede Løsning at lade den kaldsberettigede udpege 3 af Ansøgerne, blandt hvilke Sogneraadet saa kunde træffe sit Valg. Som den heldigste Ordning har man, som det fremgaar af Forslaget og nedenfor nærmere vil blive omtalt, troet at burde foreslaa, at der tillægges den kaldsberettigede Ret til med en vis nærmere Begrænsning at udstyre saadanne Ansøgere, som vel i og for sig maa anses for kvalificerede til at komme i Betragtning, men som dog formenes at burde staa tilbage for andre blandt Ansøgerne.

Man gaar herefter over til Spørgsmaalet om Forandringer i Ordningen af Lærernes Lønningsvilkkaar og skal da straks